

Påskens ikos

V. Kastorskij (1871-1948)

De myr-ra-bä-ran-de kvin-nor-na kom fö-re sol-upp-gång-en och sök-te

så-som sök-te de själ-va da-gen den sol som var fö-re var-je sol

och som sjun-kit ned i gra-ven. Och de ro-pa-de högt till var-and-ra:

"Kom, vän-ner, låt oss med väl-dof-tan-de ör-ter smör-ja

den liv-gi-van-de krop-pen, som bli-vit be-gra-ven,

det kött som upp-re-ser den fall-ne A - dam och som lig - ger i gra-ven.

Låt oss nu sam - las och skyn - da å - stad så - som de tre vi - se

män - nen och till - be ho - nom och fram - bä - ra myr - ra

så-som vår gå-va till ho-nom som är svept, in-te i lin-da-klä-der, u-tan i en svep-ning,

och låt oss kla - ga och ro - pa: "Vak - na, Mäs - ta - re!

Du som skän-ker de fall-na upp-stånd-el-se!"